

Київський національний університет культури і мистецтв

КАФЕДРА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Силабус освітньої компоненти

Назва копоненти: **Міжнародні політичні комунікації**

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)

Сторінка копоненти в Moodle: <https://elearn.knukim.edu.ua/course/view.php?id=3739>

Сторінка копоненти в електронній бібліотеці:

<http://91.217.179.134:9100/libr/DocSearchForm>

Викладач: **Безсмертний Роман Петрович**, кандидат політичних наук, доцент з/н (лекції, підсумковий контроль)

Опис освітньої компоненти

«Міжнародні політичні комунікації» є обов'язковою освітньою компонентою навчального плану, циклу компонент професійної та практичної підготовки, яка сприяє підготовці фахівців у сфері дипломатії та міжнародних відносин.

Мета: надання здобувачам теоретично-систематизованих та емпірично обґрунтованих знань про функціонування міжнародних політичних комунікацій, зокрема розкрити інформаційно-комунікаційну природу політичної діяльності, політичні функції ЗМІ у демократичних державах, основні підходи до аналізу відносин між політикою і мас-медіа, а також акцентувати увагу на своєрідності технологій політичних комунікацій та методах їх аналізу. Курс «Міжнародні політичні комунікації» направлений на засвоєння здобувачами основ міжнародних політичних комунікацій, а також оволодіння практичними навиками застосування базових технік й технічних засобів забезпечення інформаційної безпеки держави. Курс відображає особливості міжнародної політичної комунікації як професійної діяльності та прикладної копоненти. Паралельно піднімає важливі питання, які стосуються інформаційного лобізму, інформаційного тероризму, інформаційних війн й технічних засобів забезпечення інформаційної безпеки держави на міжнародному рівні.

Завдання: навчити майбутніх фахівців з'ясовувати та аналізувати причинно-наслідкові зв'язки між політикою і мас-медіа, використовуючи у практичній діяльності сукупність знань, професійних прийомів і методів міжнародних політичних комунікацій, які впливають на формування картини політичного світу в міжнародній сфері.

Предметом вивчення компоненти є особливості міжнародних політичної комунікації як професійної діяльності.

У результаті вивчення освітньої компоненти здобувачі вищої освіти повинні набути такі програмні компетентності:

Загальні:

- ЗК3. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК5. Здатність працювати в міжнародному контексті.
- ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ЗК7. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК9. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.
- ЗК10. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- ЗК12. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

Спеціальні:

- СК1. Здатність виокремлювати ознаки та тенденції розвитку, розуміти природу, динаміку, принципи організації міжнародних відносин, суспільних комунікацій та/або регіональних студій.
- СК2. Здатність аналізувати міжнародні процеси у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному.
- СК3. Здатність оцінювати стан та напрями досліджень міжнародних відносин та світової політики у політичній, економічній, юридичній науках, у міждисциплінарних дослідженнях.
- СК10. Здатність аналізувати структуру та динаміку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, державні та суспільні інститути.
- СК12. Здатність до здійснення комунікації та інформаційно-аналітичної діяльності у сфері міжнародних відносин (українською та іноземними мовами).

Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання (програмні результати навчання):

- РН04. Знати принципи, механізми та процеси забезпечення зовнішньої політики держав, взаємодії між зовнішньою та внутрішньою політикою, визначення та реалізації на міжнародній арені національних інтересів держав, процесу формування та реалізації зовнішньополітичних рішень.

- РН05. Знати природу та механізми міжнародних комунікацій.
- РН09. Досліджувати проблеми міжнародних відносин, регіонального розвитку, зовнішньої політики, міжнародних комунікацій, із використанням сучасних політичних, економічних і правових теорій та концепцій, наукових методів та міжкомпонентарних підходів, презентувати результати досліджень, надавати відповідні рекомендації.
- РН10. Вільно спілкуватися державною та іноземними мовами на професійному рівні, необхідному для ведення професійної дискусії, підготовки аналітичних та дослідницьких документів.
- РН13. Вести фахову дискусію із проблем міжнародних відносин, міжнародних комунікацій, регіональних студій, зовнішньої політичної діяльності, аргументувати свою позицію, поважати опонентів і їхню точку зору.
- РН14. Використовувати сучасні цифрові технології, спеціалізовані програмне забезпечення, бази даних та інформаційні системи для розв'язання складних спеціалізованих задач у сфері міжнародних відносин, суспільних комунікацій та/або регіональних студій.
- РН15. Розуміти та застосовувати для розв'язання складних спеціалізованих задач міжнародних відносин, суспільних комунікацій та регіональних студій чинне законодавство, міжнародні нормативні документи і угоди, довідкові матеріали, чинні стандарти і технічні умови тощо.

Передумови вивчення освітньої компоненти

Передумови вивчення освітньої компоненти: «Дипломатичний протокол та етикет», «Основи дипломатії та дипломатичної роботи», «Культурна дипломатія», «Міжнародне публічне право», «Світова політика та транснаціональні відносини».

Тематичний план освітньої компоненти

Розділ 1. ЗМІСТ ТА СПЕЦИФІКА МІЖНАРОДНИХ ПОЛІТИЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ

- Тема 1.1. Комунікації та їх роль у міжнародних відносинах.
- Тема 1.2. Політичні комунікації: їх специфіка та функції.
- Тема 1.3. Сучасні теорії та концепції міжнародних політичних комунікацій.
- Тема 1.4. Основні моделі міжнародних комунікацій.
- Тема 1.5. Методи політичного комунікативного аналізу.
- Тема 1.6. Комунікативні дискурси.
- Тема 1.7. Інформаційно- комунікативні міжнародні системи.

Розділ 2. ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗНАТЬ В СФЕРІ МІЖНАРОДНИХ ПОЛІТИЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ

- Тема 2.1. Комунікативні процеси та технології.
- Тема 2.2. Особливості міжнародних комунікацій.
- Тема 2.3. Особисті візити і бесіди, як інструменти комунікацій.
- Тема 2.4. Культура і міжнародні комунікації.
- Тема 2.5. Семіотичні процеси в комунікативній системі.
- Тема 2.6. Новітні інформаційні технології у міжнародній комунікації.

Технічне і програмне забезпечення

Програмне забезпечення для роботи з освітнім контентом копоненти та виконання передбачених видів освітньої діяльності: мобільний телефон, ноутбук, планшет або персональний комп'ютер з підключенням до мережу Інтернет та працюючою камерою для: опитування та комунікації; виконання самостійної роботи; підготовки до підсумкової точки контролю; проходження тестування (проміжний контроль та підсумковий контроль). Наявність доступу до програм MS Office (Word, Power Point).

Рекомендовані джерела інформації

Основна література

1. Беляков О. О. Масова комунікація та екологічна політика : монографія. Київ, 2001. 149 с.
2. Білий О. Проблеми інформаційного суспільства України у дзеркалі української журналістики. Київ, 2006. 236 с.
3. Габермас Ю. Структурні перетворення у сфері відкритості. Львів. 2021. 321 с.
4. Ганжуров Ю. Імплементція законодавства України до європейських стандартів як комунікативний процес. *Політичний маркетинг*. 2007. № 1(22). С. 136–150.
5. Гелд Д., Мак-Грю Е. Глобалізація /Антиглобалізація. Київ, 2004. 180 с.
6. Зернецька О. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини. Київ, 2021. 352 с.
7. Крос К., Гакет Р. Політична комунікація і висвітлення новин у демократичних суспільствах: перспективи конкуренцій. Київ, 2001. 142 с.
8. Мей К. Інформаційне суспільство. Скептичний погляд. Київ, 2004. 220 с.
9. Пітерс Дж. Д. Слова на вітрі. Історія ідеї комунікації. Київ, 2014. 302 с.

Допоміжна література

10. Аблицов В. Україна: інформаційний простір. Київ, 2002. 148 с.
11. Бангеманн М. Європа і глобальне інформаційне суспільство: рекомендації для Європейської Ради ЄС. Європа на шляху до інформаційного суспільства. Збірник документів Європейської Комісії. Київ, 2000. 234 с.
12. Береговий В. І. Біфуркаційний метод прогнозування стратегічних війн. Луцьк, 2007. 220 с.
13. Бондар Ю. В. Поле битви – інформаційний простір. Київ, 2006. 152 с.
14. Брижко В. М. Е-боротьба в інформаційних війнах та інформаційне право. Київ, 2007. 233 с.
15. Бьорнзен В. Взірець з маленькими недоліками: депутати між ідеалом і реальністю. Київ, 2003. 196 с.
16. Зражевська Н. І. Масова комунікація і культура: лекції. Черкаси, 2006. 195 с.
17. Калачова І. В. Інформаційне забезпечення соціального управління. Київ, 2006. 352 с.
18. Косюк О.М. Теорія масової комунікації : навч. посіб. Луцьк : ВНУ ім.Лесі Українки, 2012. 384 с.

19. Харченко Л. С., Ліпкан В. А., Логінов О. В. Інформаційна безпека України: Глосарій. Київ, 2004. 168 с.
20. Требін М. Інформаційне суспільство: війни нової епохи: Інформаційна війна як суспільно-політичне явище. *Віче*. 2002. № 4. С. 64–68.
21. Чалдіні Р. Психологія впливу. Харків : КСД, 2017. 352 с.

Політика вивчення освітньої компоненти

Освітня компонента передбачає роботу в колективі.

Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики.

Відвідування занять є обов'язковою частиною оцінювання, за яке нараховуються бали. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, міжнародне стажування) навчання може відбуватись в дистанційному (он-лайн) режимі за погодженням із керівником курсу, з презентуванням виконаних завдань під час консультації викладача.

Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін.

Ліквідація заборгованості відбувається протягом 1 тижня після встановленого терміну. Завдання, які не виконані у встановлений термін, оцінюються викладачем в межах 50% звичайної оцінки.

Під час роботи над завданнями не допустимо порушення академічної доброчесності: при використанні Інтернет ресурсів та інших джерел інформації здобувач повинен вказати джерело, використане під час виконання завдання.

Усі письмові роботи перевіряються на наявність плагіату і допускаються до захисту із коректними текстовими запозиченнями не більше 30%.

У разі виявлення факту плагіату здобувач отримує за завдання 0 балів і повинен повторно виконати завдання.

Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час он-лайн тестування.

Силабус затверджено
на засіданні кафедри міжнародних відносин
від 30 червня 2022 р., протокол № 12.